

OVERSCHIE SCHAAKT

Afzender:
Schaakgenootschap Overschie
Postbus 10207
3004 AE Rotterdam

EXTRA LAAT!

JAARGANG 4 NUMMER 2

NOVEMBER 1995

DE HEER M DEGELING

JOLIOTPLAATS 388
3069 TL ROTTERDAM

OVERSCHIE SCHAAKT

Clubblad van het Schaakgenootschap **OVERSCHIE** Opgericht 23 JAN 1936

Hoofdredacteur: **Ronald Ruytenberg** Delftweg 66 010 - 2622995
3043 CH Rotterdam

Verenigingsadres : Postbus 10207, 3004 AE ROTTERDAM
Verenigingsavond : Elke vrijdag van 20.00 tot 24.00 uur
Verenigingslokaal : Rodenburgstraat 59, Tel.: 010 - 415 61 89
3043 TT Rotterdam
Postgirorekening : 69 33 89 t.n.v. Penningmeester S.G. Overschie te Rotterdam
Bankrekening : 25.46.81.018 t.n.v. Schaakgenootschap Overschie
Contributie : senioren f 120,00 per jaar; Huisgenootleden
juniores f 80,00 per jaar; en Dubbelleden
adspiranten f 60,00 per jaar. 5% korting.

BESTUUR

TELEFOON

Voorzitter:	F.F. van den Bergh 2906 LH Rotterdam	Chopinstraat 185	010 - 2021169
Vice-voorzitter	C.W. Feelders 3295 GM 's Gravendeel	Vlietstraat 27	01853 - 3722
Secretaris:	A.A.M. de Greeve 3042 CJ Rotterdam	P. Postlaan 77	010 - 4372782
Penningmeester:	T. Jorem 3043 GV Rotterdam	Sidelingplein 176	010 - 4156714
Wedstrijdleader:	E. Brandenburg 3037 BB Rotterdam	Bergselaan 61	010 - 4667733
Jeugdleader:	D Smit 3043 BL Rotterdam	Rotterd. Rijnweg 30	010 - 4156812
Public Relations:	J.P. van Steenis 3069 SM Rotterdam	Söderblomplaats 444	010 - 4218474
Comm. van materiaal:	G. J. Ton 3043 SE Rotterdam	Graswinckelstraat 43a	010 -

LAATSTE NIEUWS !!!
OVERSCHIE - CHARLOIS
VOOR DE KNSB-BEKER
OP 8 DECEMBER (THUIS)

REDACTIONEEL

Zo vlak voor het einde van het jaar alsnog een clubblad. Op de valreep, maar toch.
Twee keer per jaar is er een clubblad verschenen, teweinig voor een bloeiende vereniging als de onze !
We hebben weinig zin om voor de zoveelste keer een vermanend vingertje te heffen, het zij zo.

Nu is de hoofdredacteur hier (door drukke werkzaamheden) mede debet aan; vandaar dat er met ingang van het volgende nummer een wisseling van de wacht plaatsvindt: Maurits de Jong wordt de nieuwe hoofdredacteur en Ronald Ruytenberg 'gewoon' redactielid.
Maurits kennende zal hij in plaats van nederig smeken met harde hand copy afdwingen. U bent gewaarschuwd.

Zit het niet in de kwantiteit dan toch zeker wel in de kwaliteit; in dit clubblad een groot scala aan artikelen: Een uiterst leerzaam en leesbaar stuk van Johan Quist, die het moeilijkste onderdeel van het schaken aan een diepgaande analyse onderwerpt. Normale artikelen zijn er van Ronald Verbeek, Albert Segers (hoewel, normaal ?), Jan van der Horst, Ronald Ruytenberg en

Sinds dit nummer kunt u bij onze verenigingspsycholoog op de divan; of u baat zult hebben bij zijn analyse kan de redactie wegens onvoldoende kennis der zielkunde niet zeggen.

Naast de zielkunde komt ook de wiskunde op amusante (en leerzame !) wijze aan bod; met als uitsmijter (ook lekker met champignons, uitjes, tomaat en) een viertal verukkelijke recepten van familie Fokkink.

Yes, SGO culinair !!

Een en ander gelardeerd met competitiestanden, wat partijtjes en rode, groene danwel geles

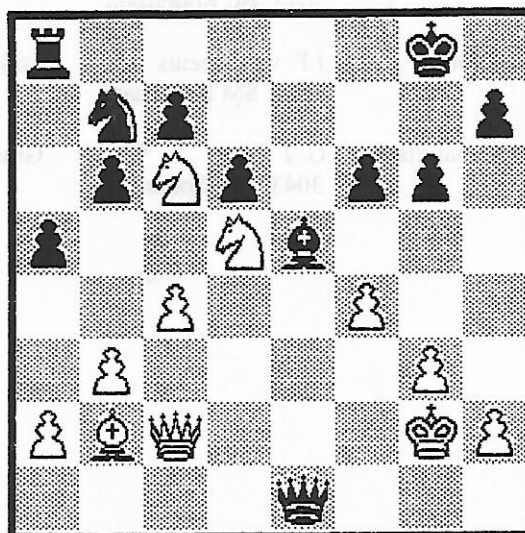
Men neme:

- 1 schaakbord
- 16 witte en 16 zwarte stukken
- 1 dit clubblad.
- 1 glas wijn (rood of wit, naar persoonlijke voorkeur)

1. Zet het bord op tafel en plaats de stukken in de beginstelling.
2. Lees een van de artikelen in dit blad.
3. Geniet van de wijn en het clubblad.

**Hans Brobbel
Maurits de Jong
Ronald Ruytenberg**

Wit speelt en wint.

Overschie 2

Ook dit jaar gaat het tweede een gooi doen naar promotie naar de landelijke competitie. In tegenstelling tot vorig jaar is er geen duidelijke favoriet in de promotieklasse. Ik denk dat de strijd zal gaan tussen 5 min of meer gelijkwaardige teams, waaronder Overschie 2. En dat mazzeltjes in de onderlinge wedstrijden zullen bepalen wie promoveren mag.

Ten opzichte van vorig jaar zijn er 2 wisselingen: Maurits de Jong weer in 't tweede, in plaats van Ron Heusdens. Aad heeft gekozen voor een Bachus-team (het vierde) en Henk Ochtman maakt zijn debuut voor Overschie.

Thuis tegen Shah Mata

Rinus is ziek thuis (last van zijn rug) en Aad kan dus gelijk invallen, en niet zonder verdienste. Het werd een spannende wedstrijd, waarin Shah Mata een sterk eerste team bleek te hebben. Met geluk hebben we deze wedstrijd gewonnen met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. Lange tijd zag het er naar uit dat we met ca. 5-3 zouden verliezen.

Albert Segers speelt op het 1e bord met zwart een goede partij. De stand was 'tweesnijdend' en helaas sneed Albert's tegenstander in opkomende tijdnood handig door de stelling heen.

Henk Ochtman debuteerde voor Overschie, dat was te merken aan zijn zenuwen. De opening van zijn partij speelde hij belabberd en hij mocht nog blij zijn met een pion minder en slechtere stand. Zijn vechtlust werd in het eindspel beloond toen zijn tegenstander in de uitvluggerfase meende dat een halfje genoeg was voor een overwinning voor Shah Mata.

Maurits de Jong had op het 3e bord de pech tegen een hechte muur (van 8 pionnen) te moeten spelen. Toen hij ook nog een eeuwig schaak kans gaf aan zijn tegenstander, was het een snel halfje.

Hans Gijswijt speelde op het 4e bord een goede partij, kreeg een voordelig eindspel, waarover de meningen uiteenliepen van remise tot gewonnen. Het werd uiteindelijk remise, maar Hans had op een bepaald moment wel kunnen winnen.

Jim Klinge lijkt als enige een vrij vlekkeloze partij te hebben gespeeld. Hij kwam beter uit de opening, won 2 lopers tegen een toern en had om 23.46 het hele punt binnen.

Aad speelde tegen een veteraan en dus had ik alle vertrouwen in de afloop. Ondanks dat de veteraan goed de aanval van Aad wist te keren en het initiatief zelfs overnam. Maar zoals verwacht kwam de blunder in de eindfase toch. Punt voor Aad en de wedstrijd was binnen.

Pim Kleinjan en zijn tegenstander speelden op bord 7 een ondoorgroondelijke partij. In het middenspel creëerde de man een vrijpion, maar Pim had tegenkansen in de vorm van eeuwig schaak. De partij eindigde plotseling toen Pim door een combinatie groot materiaal won.

Arnaud van Kempen offerde al vroeg een kwaliteit. Veel te vroeg en niet goed. Hij kwam er niet meer aan te pas, ondanks lang tegensputteren.

Al met al, toch mooi meegenomen deze overwinning tegen één van de concurrenten.

Uit tegen Spijkenisse

Vol stress komen we een half uur te laat aan. Een verkeersongeluk en dus een file bij de Beneluxtunnel is daarvan de oorzaak. Gelukkig lopen de klokken pas 13 minuten. Rinus en Pim waren wel op tijd en speelden al, terwijl Albert uiteindelijk arriveert met een half uur achterstand op de klok.

De stress/ergernis van de file werkt bij sommige spelers duidelijk door in de opbouw van hun partij. Daarbij komt nog dat Arnaud in, naar wat later blijkt, een stelling komt die volgens 'de theorie' geforceerd verliest. We staan dus snel achter en de stand op de borden belooft weinig goeds.

Even gloort er nog hoop, als Hans' tegenstander afwikkelt naar een in principe verloren eindspel en er zeer snel van afgaat. Maar als daarna Jim in grote tijdnood in betere stelling een blunder maakt, is de strijd gestreden. Zeker als vlak daarna Albert ook een kleinigheid weggeeft.

Dat het daarna een 6-2 nederlaag wordt, is voor de statistieken. Zowel Maurits als Rinus geven remise weg, terwijl Henk alleen op weg leek om op de van hem bekende wijze remise te maken.

Het positieve van de wedstrijd:

1. We zijn er aangekomen.
2. Hans won, zoals al gezegd, door een beter positioneel inzicht.
3. En ook Pim leverde een puike partij af, door in een g4-variant van het Konings-Indisch zijn tegenstander te overspelen en de wanhoopsaanval goed te keren.

Om in de race te blijven zullen we de volgende wedstrijd, thuis tegen Ivoren Toren, toch echt moeten winnen. Gelukkig zullen we dan op tijd zijn.

Taco

Uit de wedstrijd Overschie 4 - Messemaker 4:

Wit: E F de Groot Zwart: A Everwijn

1.f2-f4 d7-d5 2.Pg1-f3 Pg8-f6 3.e2-e3 Lc8-g4 4.Lf1-e2 e7-e6
5.b2-b3 Pb8-d7 6.Lc1-b2 Lf8-d6 7.O-O c7-c6 8.c2-c4 d5xc4
9.Le2xc4 Pd7-b6 10.Dd1-c2 Pb6xc4 11.Dc2xc4 h7-h6 12.Pf3-e5
Lg4-f5 13.Tf1-f2 Ld6xe5 14.Lb2xe5 Pf6-g4 15.Le5xg7 Th8-g8
16.Dc4-c3 Pg4xf2 17.Kg1xf2 Dd8-h4 18.Kf2-f1 Tg8xg7
19.Dc3xg7 Lf5-d3

0-1

(Bachus-team ??; hakteam zal Taco bedoelen.)

GEDACHTENKRONKELS

Over mijn slechtste zet en slechtste partij van het jaar

Al jaren ben ik er van overtuigd dat de deeltjes Think -, en Play like a grandmaster van Alexander Kotov tot de beste schaakboeken ooit geschreven behoren.

Als voorbereiding voor het toernooi in Antwerpen, deze zomer, besloot ik ze opnieuw te lezen.

Vooraf om in dit perspectief mijn partijen te kunnen bekijken. Met andere woorden:

Waarom denk en speel ik niet als een (groot)meester ?

Hierover gaat dit stukje.

De boeken Think - en Play like a grandmaster gaan ongeveer over het zelfde. In Play like a grandmaster herhaald Kotov in een ander perspectief de meeste onderwerpen.

Kotov verdeelt het schaakmeesterschap in drie delen die je in beide delen tegenkomt:

1. varianten berekenen
2. oordeel van de stelling
3. planning.

Ik wil het hier vooral over punt één hebben.

Waar Kotov vooral op hamert is denkdiscipline:

Niet zomaar een variant gaan berekenen en als hij niet goed uitpakt weer een andere gaan bekijken en uiteindelijk de laatste die je bekeek maar kiezen, maar eerst alle kandidaatzetten op een rijtje zetten en ze vervolgens één keer, en niet meer dan één keer, berekenen en uiteindelijk de beste of in ieder geval minst slechte zet uitkiezen.

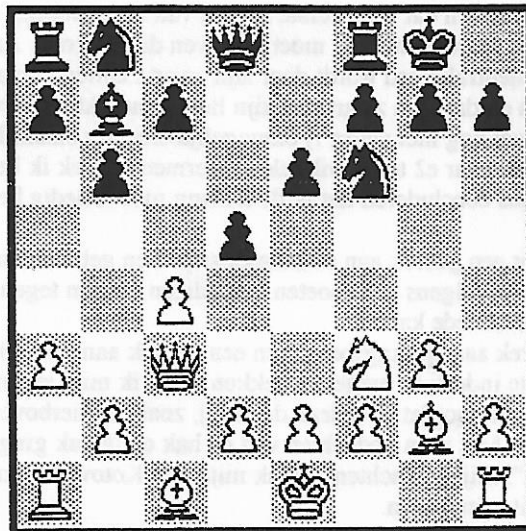
Een ander punt waar Kotov op hamert is **denkflexibiliteit**.

Helaas moet ik toegeven dat ik er niet altijd in slaag deze op het eerste gezicht simpele raad op te volgen.

Als voorbeeld zal ik de slechtste zet laten zien die ik het afgelopen jaar speelde.

In de verloren bekerwedstrijd tegen LSG kreeg ik tegen de jeugdspeler Erik van der Doel met wit de volgende stelling op het bord.

1.Pg1-f3 Pg8-f6 2.c2-c4 e7-e6 3.Pb1-c3 Lf8-b4 4.Dd1-c2 0-0 5.a2-a3 Lb4xc3 6.Dc2xc3 b7-b6
7.g2-g3 Lc8-b7 8.Lf1-g2 d7-d5

Ik zal proberen te reconstrueren wat toen ongeveer mijn gedachten waren. Als afschrikwekkend voorbeeld dus, maar misschien dat er iemand is die zich er in herkent ?

"Hé, mijn tegenstander opent de stelling, terwijl hij mij net het loperpaar heeft gegeven. Ik moet nu goed staan. Hij speelde het snel, dat wel, maar ik moet nu toch goed staan.

Eens kijken: wanneer ik 9.cxd5 Pxd5 10.Dc2 speel, komt 10..c5.
Balen, dan komt op 11.d4 cxd4 12.Pxd4 Pb4! en ik sta slecht,
maar als ik geen d4 speel, kan ik nooit goed staan met mijn ruimtegebrek.
Dan moet het waarschijnlijk toch anders.
9.0-0 kan natuurlijk niet, want dan volgt 9..dxc4 10.Dxc4 La6
en zwart wint een pion. Dan moet ik zeker eerst 9.d4 spelen,
eerst 9.cxd5 nog even checken, want ik kan me niet voorstellen dat dat niet goed is (weer drie minuten later ...)
Oké 9.d4 bekijken dan maar: 9..Pd7 10.0-0 c5. Shit, hier heb ik ook niks. Wanneer ik op c5 of d5 sla komen de
paarden met kracht naar voren en wanneer ik dat niet doe komt zwart met Tc8 en een snelle ontwikkeling,
hooguit remise voor mij.
Maar ik moet toch goed staan 9.cxd5 bekijken dan maar weer.
Is niks, 9.0-0 kon ook niet geloof ik. Misschien is 9.b4 een goede zet. Met 9..d4 komt er dan een soort benoni
op het bord, maar mijn looper op g2, normaal de kracht van de benoni, wordt geneutraliseerd door de looper op
b7, zal vroeg of laat geruild worden en dan heb ik alleen maar ruimte gebrek.
Moet ik het nu met b4 of met d4 spelen. Ik weet het niet meer.
Allebei nog maar eens bekijken. (Na bijna drie kwartier!...)
Laat ik maar in het midden houden of ik b4 of d4 ga spelen.
Ik speel 9.0-0. Op ..Pbd7 of 9..c5 heb ik dan 10.b4 en ik sta goed. Einde denkproces"

Ik speelde dus 9.0-0 ?? waarop mijn verbaasde tegenstander antwoordde met 9... d5xc4.
Een golf van walging overviel mij. Dit had ik in het begin dus wel gezien maar was ik weer vergeten. Ik
probeerde er nog met 10.a2-a4 een gambiet van te maken maar verloor natuurlijk kansloos.

Hoe kan het nu dat ik na bijna drie kwartier denken een
blunder maak die ik in een rapidpartij, nee, zelfs in een snelschaakpartij nooit zou maken?
In een rapid of snelschaakpartij kijk je altijd naar de eerste dreigingen en 10..La6 zou ik, zeker weten, nooit
over het hoofd zien of weer vergeten. Maar nu ik bijna drie kwartier zit te peinzen gebeurt het me wel. Ik zou
hier natuurlijk de les uit kunnen trekken al mijn partijen rapid te spelen en als een soort imitatie-Anand mijn
partijen af te raffelen, maar dit lijkt me toch niet juist.

De juiste conclusie is dat ik mij bij rapid- of snelschaak minder zorgen maak of ik voordeel heb of niet omdat
dit uiteraard van minder belang is dan bij een gewone partij. Juist die zorgen spelen mij vaak parten in
serieuze partijen.

In een snelschaakpartij had ik in mijn stelling tegen van der Doel al lang gedacht: "Jammer, ik heb geen
voordeel, nu maar een zet opzoeken die gelijk spel oplevert."
Dit gebrek aan flexibiliteit heeft mij de partij tegen van der Doel doen verliezen. Zij was de oorzaak van mijn
blunder.

Goede schakers zal misschien zijn opgevallen dat mijn eerste indruk van mijn stelling totaal verkeerd was en
dat ik in de diagramstelling totaal geen voordeel heb. Ik moet toegeven dat dit zo is. Aan het looperpaar heb ik
niets omdat de looper op g2 volledig geneutraliseerd wordt door zijn zwarte collega op b7.
Vroeg of laat zullen zij geruild worden en dan kan zwart met zijn lichte ontwikkelingsvoorsprong (de witte
dame heeft al twee keer gespeeld en staat nog niet veilig !) onmogelijk slechter staan. Ik had er dan ook
slimmer aan gedaan om mijn witte looper naar e2 te ontwikkelen. Hiermee onttrek ik hem aan ruil en heb ik
veel meer aan het looperpaar. Ik moet dus concluderen dat ik de stelling niet volledig begreep.

Toch heb ik de partij niet verloren door een gebrek aan stellingsbegrip. Een gebrek aan stellingsbegrip levert je
hooguit een mindere stelling op die je vervolgens zult moeten verdedigen. Tegen tegenstanders die geen
grootmeester zijn krijg je dan altijd een tweede kans.

Ik heb de partij verloren door een gebrek aan stellingsbegrip en een gebrek aan flexibiliteit.
Doordat ik er niet aan wilde mijn eerste indruk in twijfel te trekken groef ik mijn eigen graf.
Dit gebrek aan flexibiliteit werd versterkt doordat ik tijdens de partij, zoals ik hierboven probeerde duidelijk te
maken, zeer ongedisciplineerd nadacht. Met mijn gedachten van de hak op de tak ging. Eigenlijk bepaalde
mijn emotie, "Ik moet toch beter staan", mijn gedachten. Als ik mijn aan Kotovs bovengenoemde denkraam
had gehouden was de blunder mij nooit overkomen.

Kotovs denkraam:

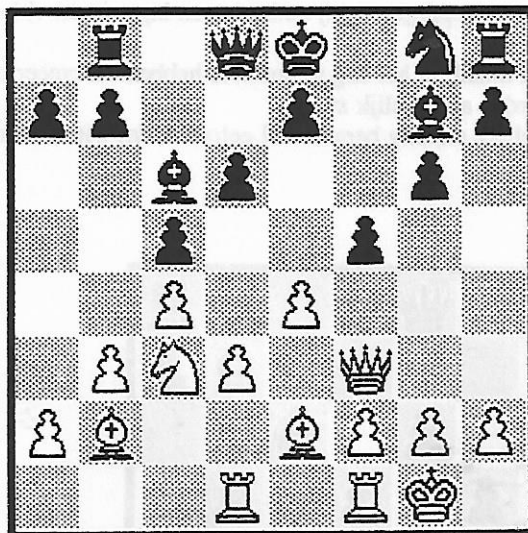
- 1 kandidaatzetten kiezen
- 2 allemaal één keer berekenen
- 3 beste/minst slechte kiezen

Met deze les in mijn achterhoofd ging ik naar Antwerpen.
Hoewel ik in Antwerpen goed gespeeld heb en er met 5 punten een TPR van ruim 2340 heb gescoord bleek ik
toch een ronde de les totaal vergeten.

Na een sterk begin met winst tegen een meester en remise tegen een grootmeester zakte ik halverwege iets af om in de zevende ronde te komen tot een absoluut dieptepunt: ik moest met zwart tegen een Israelisch meisje. Dit is een partij waar ik me eigenlijk voor schaam maar als ik hem nu in de prullebak gooi leer ik nooit iets, dus vooruit.

wit: Ella Pitam

1.c2-c4 c7-c5 2.Pb1-c3 Pb8-c6 3.Pg1-f3 Pc6-d4 ! 4.e2-e3 Pd4xf3+ 5.Dd1xf3 g7-g6 6.b2-b3 Lf8-g7 7.Lc1-b2 d7-d6 8.Lf1-e2 Ta8-b8 9.0-0 Lc8-d7 10.Ta1-d1 Ld7-c6 11.e3-e4 f7-f5 12.d2-d3

Het is duidelijk dat wit niets bereikt heeft en zelfs al wat minder staat. Vooral haar dame staat ongelukkig op f3.

In deze partij ga ik vijf grote fouten maken, waarvan de eerste min of meer de oorzaak is van de laatste vier! Vanuit de diagramstelling kan ik een goddelijke stelling bereiken wanneer ik 12..Ld4!! speel. Wit kan dan werkelijk geen vin veroeren en zwart dreigt met ..Pf6, ..e5, ..f4 en ..g5 wit volledig op te sluiten.

De zwartveldige lopers zullen vroeg of laat afgeruild worden (hier moet wit zijn best voor doen !!) waarna wit met de slechte loper blijft zitten.

Bovendien heeft wit direct al problemen met haar e-pion, die na.. Pf6 zelfs instaat.

In plaats van ..Ld4 speelde ik echter het zwakke 12... e7-e5 ?

Hierna is mijn voordeel verdwenen, omdat ik mijn loper op g7 zwak heb gemaakt. Het ergste was echter dat ik dit mij tijdens de partij niet realiseerde. Ik wist hoe goed ik uit de opening was gekomen en bleef de rest van de partij op winst spelen, hierbij remise-varianten uit de weg gaande. Dit kwam omdat ik mij niet realiseerde, en niet wilde realiseren, dat ik met ..e5 mijn voordeel weg had gegeven. Hier komt bij dat ik deze partij ten koste van alles wilde winnen omdat ik sterker dan haar ben.

13.Df3-h3 f5-f4 ?

Opnieuw een slechte. Duidelijk is dat ik van een pionnenmars op de koningsvleugel droom, zoals in het koningsindisch.

Wel had ik gezien dat wit met De6+ de dames kan ruilen maar het eindspel biedt zwart met zijn ruimteoverwicht kansen op winst. Ik had echter wits volgende zet totaal niet zien aankomen, waardoor ik mijn goede loper moet inleveren.

Een betere voortzetting is bijvoorbeeld 13..Ld7 14.exf5 Lxf5 15.Lg4 Pe7 met ongeveer gelijk spel.

14.Pc3-b5 !

Dreigt zowel Pxa7 als De6+ en Pxd6 zodat ik het beest er wel af moet slaan. Daarna ben ik mijn goede loper kwijt en begint mijn stelling scheurtjes te vertonen. Zelf echter bleef ik dromen van een aanval op de koningsvleugel. Ik was die dag duidelijk niet in goede doen, want hoe ik die in gedachte had zonder witte loper is me nog steeds niet recht duidelijk.

Een grote starheid was meester van mij geworden en flexibiliteit en Kotovs denkraam waren die dag ver te zoeken.

14..Lc6xb5 15.c4xb5 Pg8-f6 16.b3-b4 !

Ik moet toegeven dat mijn tegenstandster deze partij zeer voortvarend en sterk te werk gaat. Dat ze hierbij tot vijf keer toe een uiterst sterke zet doet die ik alle keren totaal niet zag aankomen maakt deze partij voor mij tot

een walgelijke ervaring.

Mijn strategie was er vooral op gebaseerd de witte lopers in hun beweging te belemmeren. "In zo'n gesloten centrum kun je beter paarden hebben en daar heb ik er nog een van" was ongeveer mijn gedachte. Waar ik volledig buiten had gerekend had was dat wit met pionoffers haar lopers open diagonalen kon verschaffen. Zwart heeft nog niet gerokeerd, maar dat komt nog wel, dacht ik.

16..b7-b6 ?

Ik volhard in mijn strategie om het centrum dicht te houden in de overtuiging een goede strategie te volgen. Ik had natuurlijk veel beter de andere kandidaatzet moeten berekenen.

Na:

16..cxb4 17.d4 Pxe4 18.dxe5 o-o 19.Db3+ Kh8 20.exd6 Lxb2 21.Dxb2+ Df6 21.Dxb4 Tbd8 ontstaat een ongeveer gelijke stelling.

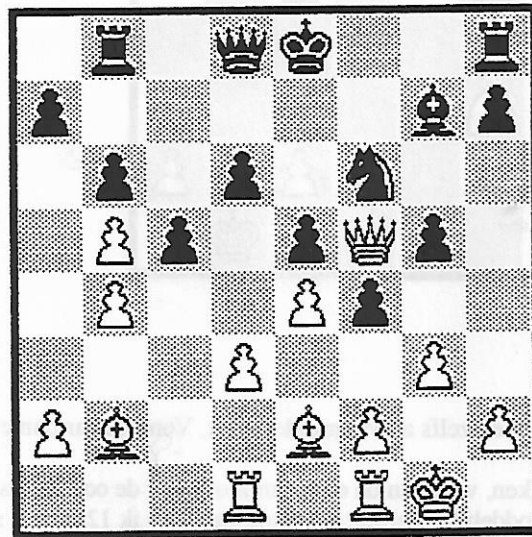
De door mij gespeelde zet ziet er in zijn koppigheid, bij nader inzien bijna lachwekkend uit.

17.g2-g3 g6-g5 ??

Met deze zet geef ik blijk de realiteit totaal uit het oog verloren te hebben. Ik creëer hiermee slechts zwaktes in het eigen kamp. De witte velden worden afgrijselijk zwak.

met 17..Dd7 kon zwart nog een redelijke stelling bereiken al geloof ik dat wit inmiddels iets beter staat.

18.Dh3-f5

Het feit dat ik deze zet niet had zien aankomen zegt genoeg over mijn spel die dag.

Ik ben gedwongen nog een pion op zwart te zetten

18..h7-h6 19.b4xc5 b6xc5 20.d3-d4 !

Hier begon ik vreselijk te balen. "Dat kind geeft al haar pionnen zo maar weg en omdat ik er nog geen geslagen heb sta ik nog niet voor ook. Waarom laat ze me niet even met rust zodat ik kan rokeren."

Ik zag 20..cd4 21.Lc4 en ik kan nooit meer rokeren. Bovendien is mijn loper op g7 een soort pion.

"Kom, ik sla met de e-pion, daarna speel ik De7 en Pd7 en mijn loper op g7 heeft ook weer een toekomst"

20..e5xd4 ?? 21.e4-e5 !

Natuurlijk hoeft wit de zwarte f-pion niet. Na de tekstzet kan het paard niet wijken wegens mat met Lh5+ Ik realiseerde dat ik verloren was. Ik probeerde nog

21.d6xe5 22.Df5xe5 Dd8-e7 23.De5xb8 Ke8-f7 24.Le2-c4 Kf7-g6 25.Td1-e1

Ik had de witte dame opgesloten zodat wit een toren moet teruggeven. helpen doet het me niet.

..De7xe1 26.Lc4-d3+ Kg6-f7 27.Db8xa7 De1-e7 28.Ld3-g6+ Kf7-f8 29.Da7-a8+ Pf6-e8

30.Lb2-a3 Lg7-e5 31.La3xc5 en mat (1-0)

Wat me na de partij verbaasde is dat ik tijdens de partij, nadat ik in het nadeel was geraakt, eigenlijk geen moment naar remise-varianten heb gekeken. Ik bleef zoeken naar winst en dromen van een aanval. Met het selecteren van kandidaatzetten was het zeer droevig gesteld want liefst vijf maal overzag ik een sterke zet van haar. De flexibiliteit was dan ook ver te zoeken.

Ongelijke lopers

Afl. 2: Hij wint niet en hij wint wel !

Op mijn uitdaging in het vorige artikel kreeg ik dus alleen van twee redactieleden een reactie.

(P.S. Zij moeten ook wel willen ze nog enige kopij binnen krijgen ... maar waar bleef de rest van de lezers ?)

Die twee reacties waren trouwens stijlgetrouw robuust ("die stelling is totaal pot-remise, hêhêhê") met een kletsvariant vanuit de verkeerde stelling, en subtiel ("hoge drankrekening"), maar een degelijk onderbouwd antwoord op mijn vragen was er niet bij. Nu had ik ook verzuimd om duidelijk aan te geven dat het ging om de partijstelling in **diagram 2** (zie clubblad van sept. '94). Is die stelling gewonnen voor wit of toch remise ? Bij gebrek aan andere meningen stel ik nu definitief vast: **REMISE**. Mijn kunstzinnige poging met 55.Le4-a8 (!) werkt helaas ook niet. De twee lekken in de analyse zijn:

- variant 1a is verrassend toch remise na 56...Kf2! De zwarte koning loopt mee naar de damevleugel en wit kan ook bij optimaal spel niet beter krijgen dan de volgende stelling Wit: Ka6, Lc6, pi b5; Zwart: Kc4, pi a7,h2 en deze stelling is pot remise.
- de hoofdvariant is nota bene remise in de slotstelling na 63.Kxc7: met 63...Kd4 (na 61...Lxf4! en niet 61...Kxf4?) wordt na 64.Lc6 Kc5 65.Kb7 h2! 66.Ka6 dezelfde remise stelling bereikt.

Dat was dus nog een staartje voor de stille liefhebbers (ik zal er dus wel nooit achter komen OF ze er zijn en WIE dat dan zijn). Dan nu het populairder genre: broedermoord tussen twee clubgenoten van Overschie, in een spannend ongelijke loper eindspel met een dramatisch slot. Wit wil geen remise, zwart dreigt door z'n vlag te gaan, wit verblundert een volle toren en zwart weet na een aantal zenuwslopende omwegen eindelijk mat te geven (K+T vs. K) met nog 5 seconden op de klok over (uitgeteld !).

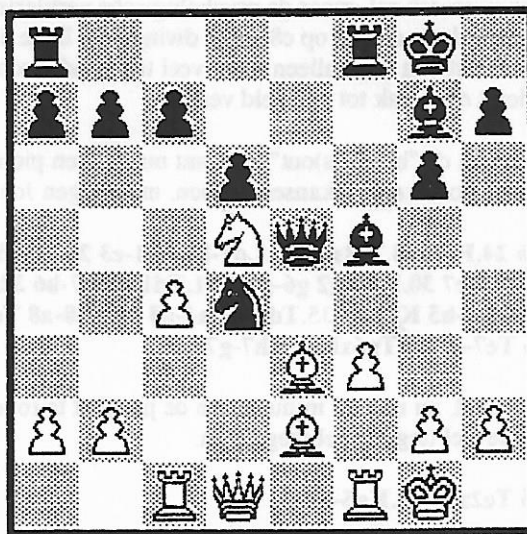
In het Fokkertoernooi van 1994 speelden Johan Quist (met wit) en ik de volgende partij:

1.Pg1-f3 g7-g6 2.c2-c4 d7-d6 3.d2-d4 Lf8-g7 4.e2-e4 e7-e5 5.Lf1-e2 e5xd4 6.Pf3xd4 Pb8-c6 7.Lc1-e3 Pg8-e7 8.Pb1-c3 O-O 9.f2-f3 ?!

Beter is 9.0-0 of Dd2. We zitten hier overigens in een bekende stelling uit de Moderne Verdediging die op zeer veel manieren bereikt kan worden, zelfs na 1.e4 e5 (!)

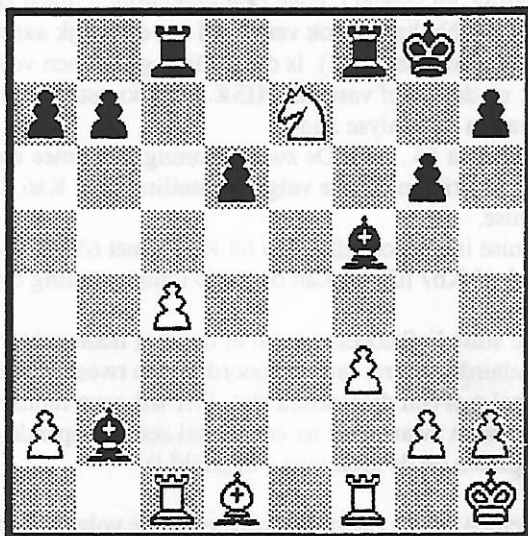
Saillant detail: de door Johan zo verguisde Ruit produceerde hier 9.0-0 f5 10.f4?! en kwam ook al snel rot te staan. Beide zetten met de witte f-pion zijn ingegeven door de angst voor het oprukken van de zwarte f-pion (f7-f5-f4) en beide hebben hetzelfde manco: presteert niks en zwart krijgt snel druk over de e-lijn.

9...f7-f5 10.O-O f5xe4 11.Pc3xe4 Pe7-f5 12.Pd4xf5 Lc8xf5 13.Pe4-c3 Dd8-e7 (!) 14.Pc3-d5 De7-e5 15.Ta1-c1 (!) Pc6-d4

De juiste manier om het zwarte voordeel vast te leggen. Op 15...Tae8 komt namelijk 16.Tc3! en de zwarte dame kan geen kant meer uit. Na 15...Dxb2 geeft 16.g4!? wit prima tegenspel (maakt Tb1 mogelijk) en op 15...Pb4!? waar ik de meeste tijd aan besteedde heeft wit 16.Db3 klaarliggen.

16.Le3xd4 (vrijwel gedwongen) 16...De5xd4+ 17.Kg1-h1 Ta8-e8 !? 18.Pd5xc7 Dd4xd1 19.Le2xd1 Te8-c8 20.Pc7-d5 Lg7xb2 (allebei nog 15 minuten over tot de 40e zet...) 21.Pd5-e7+ Kg8-f7 ??

Onbegrijpelijk! Ik zie dat Kg7 tussendoor slaan op f5 (met schaak) toelaat en produceer daarom deze afzichtelijke grafzet Kg8-f7, die sowieso "niet lekker aanvoelde" alleen al vanwege de (op termijn) mogelijkheid van Ld1-b3.

Waarom speel ik niet 21...Kh8! zoals Johan na de partij aangaf? Na 22.Pxc8 Txc8 23.Le2 Lxc1 24.Txc1 b5 en 25...Le6 komt zwart dan een gezonde pion voor (bij gelijke lopers!), omdat 25.Td1 bxc4 26.Txd6 c3 verliest voor wit.

Antwoord: ik zag het gewoon niet (...) ondanks zeker 5 minuten nadenken, volgens mij heb ik Kh8 niet eens overwogen!

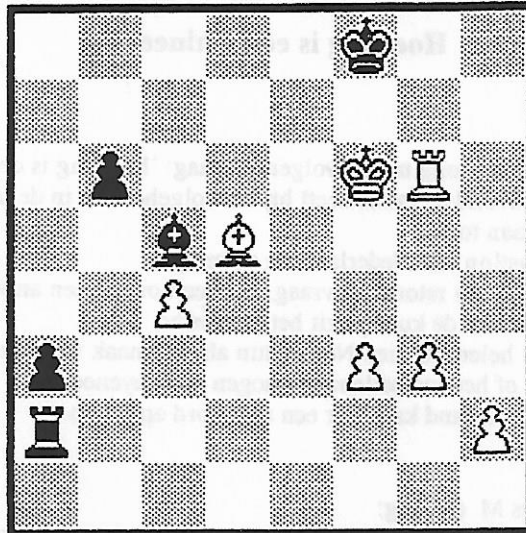
Op zichzelf een leerzaam moment: de partij liep voorspoedig, ik wist dat ik beter stond en nu blokkeerde ik dus totaal. Ongetwijfeld speelden zenuwen een rol, maar de psychologische verklaring zoek ik met name in het "willen forceren" (aanval op het paard om de ruil op c8 "af te dwingen"). Deze eigenschap speelt mij vaker parten, zowel in goede stellingen (kost dan vaak alleen maar veel tijd zonder echt iets goeds te vinden) als in slechte stellingen (het forceren leidt dan vaak tot versneld verlies).

22.Pe7xf5 ! Johan profiteert goed van de "black(is)out" en komt nu zelf een pion voor, maar wel met ongelijke lopers op het bord. Zwart moet hier goede remisekansen hebben, maar tegen Johan en na zo'n psychologische dreun zag ik het somber in...

22...Lb2xc1 23.Pf5xd6+ Kf7-f6 24.Pd6xc8 Tf8xc8 25.Ld1-b3 Lc1-e3 26.Tf1-d1 Tc8-c7 27.g2-g3 Le3-c5 (?) 28.Lb3-c2 (!) b7-b6 29.Lc2-e4 Te7-e7 30.Kh1-g2 g6-g5 ? 31.Td1-d5 h7-h6 32.Kg2-h3 a7-a5 33.Kh3-g4 ? (a4 is wel zo handig) a5-a4 ! 34.Kg4-h5 Kf6-g7 35.Td5-d8 a4-a3 36.Td8-a8 Te7-d7 37.Le4-d5 Td7-e7 38.Ta8-g8+ Kg7-h7 39.Tg8-g6 Te7-e2 40.Tg6xh6+ Kh7-g7

Allebei netaan de tijdcontrole gehaald, nu nog 15 minuten om de partij af te ronden. In tijdnood hebben we beiden niet optimaal gespeeld en teveel (tegen)spel toegelaten.

41.Th6-g6+ Kg7-f8 42.Kg4xg5 Te2xa2 43.Kg5-f6

Er is een spannende stelling ontstaan met ongelijke lopers, waarbij wit er (optisch) zeer goed voor staat: matdreiging, twee pluspionnen en wat voor pionnen! Zwarts enige troef is zijn vrije a-pion, maar dat is wel een hele lastige klant voor wit!

43...Lc5-d4+

Misschien is 43...Ke8 toch beter, hoewel wit dan ook allerlei actieve mogelijkheden heeft voor minstens remise. Ld4+ heeft echter ook z'n schaduwzijde omdat wit nu middels c4-c5 zijn loper in de verdediging kan betrekken. Soms is schaken een heel vervelend keuze-maken-spel uit twee (of meer) kwaden.

44.Kf6-e6 Ta2-e2+ 45.Ke6-d7 ! (45.Kd6 Lc5+ =+) Te2-e7+ 46.Kd7-c6 Te7-e2

Zwart moet berusten in remise. Ik zocht hier nog (te) lang naar een winst: 46...Tg7? 47.Txg7 Kxg7 48.c5! += en 46...Tf7? werkt ook niet, zie 47.Lxf7 Kxf7 (a2 Tg8+) 48.Td6 a2 49.Td7+ Ke6 50.Ta7 a1D 51.Txa1 Lxa1 52.Kxb6 +-).

Wit speelt onverdroten op winst.

47.c4-c5 Ld4xc5 (47...bxc5? 48.Kd6! +-) 48.Tg6-g8+ Kf8-e7 49.h2-h4 Te2-c2 !

Een prima zet: er dreigt 50...a2 51.Ta8 La3+ en 52... a1D. Tevens houdt wit de optie Ld4 of Lf2 open, en de witte koning kan ook niet naar b5 wegens een toren schaak op c5!

Johan had nu Ta8 moeten doen met remise na Lf2+ Kb7 Lxg3.

50.Kc6-b7 (50.Kb5 Ld4! dr. Tc5+ en a3-a2) 50... b6-b5 (!) 51.h4-h5 Lc5-d4 52.Tg8-a8 b5-b4 53.g3-g4 Tc2-c5 54.Ld5-g8 Tc5-b5+ 55.Kb7-a6 ?

Ontwijkt nog steeds remise (55.Kc6 Tc5+) maar deze zet kan echt niet.

55... Tb5-b6+ 56.Ka6-a5 b4-b3 57.Lg8xb3 Tb6xb3 58.Ka5-a4 Tb3xf3 59.Ka4-b4 Ld4-b2 60.g4-g5 Tf3-f5

61.Kb4-b3 Tf5xg5 62.h5-h6 Tg5-h5 63.Ta8-a7+ Ke7-d6?! (de verkeerde kant op) 64.h6-h7 Th5-h3+

65.Kb3-a2 Th3-h2 66.Ka2-b3 Lb2-h8 ?

Ik zag het niet meer met nog een halve minuut op de klok. Toch is het zo simpel: met Ke6-f6-g6 en Txb7 de witte pion ophalen en daarna kassa met de a-pion.

67.Kb3xa3 (dat was even diep slikken!) 67...Kd6-e6 (met remise aanbod ...) 68.Ka3-b4 (gaat door tot het gaatje?) 68...Lh8-d4 69.Ta7-b7 ?? (dit is wel een erg gapend gat, wat een dramatische partij!) 69...Th2-b2+ (klaroengeschal ...) 70.Kb4-c4 Tb2xb7 71.Kc4xd4 Tb7xh7 (en matgezet met nog 5 sec. over!)

0-1

Albert Segers

Hoe lang is een Chinees ?

Sinds enige tijd stelt redacteur M. de Jong mij de volgende vraag: 'hoe lang is de kustlijn van Nederland?' Meestal vraagt hij dat op de clubavond en laatst heeft hij dat volgehouden in de trein van Rotterdam naar Venlo, tot 's avonds in de kroeg aan toe.

'Zeg Fokkink, hoe lang is die kustlijn van Nederland nu eigenlijk?'

Nu stelt M. de Jong hier natuurlijk een retorische vraag. Hij heeft overal een antwoord op, dus voor hem bestaan er helemaal geen vragen. Met de kustlijn zit het precies zo.

De lengte van de kustlijn bestaat helemaal niet. Net zo min als de smaak van water, de buigbaarheid van lucht, de politieke kleur van Wim Kok of het voetballend vermogen van Feyenoord.

Je kan er wel naar vragen, maar niemand kan je er een antwoord op geven.

Behalve M. de Jong:

De lengte van de kustlijn volgens M. de Jong:

Leg een stelletje badgasten van Zeeuws Vlaanderen tot Oost-Groningen, op een onderlinge afstand van 1 meter. Laat ze in acht uur goudbruin bakken en tel vervolgens hoeveel van die gasten je nodig had. Dat geeft precies de lengte van de kustlijn in aantallen meters.

Daar lijkt geen speld tussen te krijgen, maar zo simpel ligt het niet. Het misleidende aan de vraag naar de lengte van de kustlijn zit hem in het begrip 'kustlijn'. Als je dat hoort dan denk je aan een rechte lijn, zoals je die op papier kan tekenen. Maar een kustlijn is iets heel anders dan een rechte lijn. Probeer eerst maar eens een goede omschrijving te geven van een kustlijn. Een probleem is dat de zee last heeft van een getij. De kustlijn staat dus niet stil. Nu halen we er een jurist bij, die is namelijk getraind in het nauwkeurig omschrijven van ondefinieerbare begrippen.

Kustlijn volgens een jurist:

De kustlijn is de afscheiding tussen land en water, op een windstille dag, op het laagste punt van een dood tij, bij een wereldwijde temperatuur van 20 graden Celsius, nadat het in geen honderd jaar geregend heeft.

Zo, daar zijn we uit. We pakken nu een luchtfoto van Nederland; zo'n mooie infrarood foto waarop de zee zwart is en het land oranje. Vervolgens proberen we de kustlijn van Nederland te meten. Op de foto zie je een nette overgang tussen land en water, en het is dan wel geen rechte lijn, maar een beetje handige jongen kan toch wel de lengte schatten. Nu nog de schaal van de foto en we zijn klaar. Maar zo simpel ligt het niet.

Hoe lang is eigenlijk een kromme lijn?

Zeg voor het gemak een cirkel met straal 1 ? Diegenen die de naamvalrijtjes nog uit hun hoofd kennen, weten ook nog wel dat des cirkels omtrek 2 pi is. Maar hoezo 2 pi ? Misschien omdat meester dat zegt ?

Dat is voor mij wel goed genoeg, maar zeker niet voor M. de Jong. M. de Jong heeft schijt aan de leraar en die vraagt: hoezo 2 pi ?

Als eerste oplossing kan de leraar 4 punten nemen: noord, oost, zuid en west. Verbind deze punten met een rechte lijn. Dan krijg je een vierkant en met behulp van de Regel van Pythagoras reken je zo uit dat het vierkant omtrek 4 wortel 2 heeft, dat is ongeveer 5,656. Dat is nog geen 2 pi, maar als we nu 8 punten nemen: N, NO, O, ZO, Z, ZW, W, NW, dan kunnen we met wat meer moeite nog steeds Pythagoras toepassen. En door steeds fijner en fijner te verdelen, vinden we uiteindelijk de omtrek van de cirkel. Zo doe je dat dus ook met de lengte van de kustlijn:

De enige echte lengte van de kustlijn:

Leg een stelletje badgasten van Zeeuws Vlaanderen tot Oost-Groningen, op een onderlinge afstand van 1 meter. Laat ze in acht uur goudbruin bakken en tel vervolgens hoeveel van die gasten je nodig had. Dat geeft een eerste benadering in aantallen meters.

Leg de volgende dag een stelletje badgasten op een onderlinge afstand van een halve meter. Tel die gasten en deel het aantal door twee. Dat geeft een tweede benadering in aantallen meters.

Zet iedereen flink op dieet en leg op de derde dag de gasten op een onderlinge afstand van 25 centimeter. Tel die gasten en deel het aantal door vier. Dat geeft een derde benadering in aantallen meters.

13

Zo blijf je maar doorgaan, zelfs tot het vriest dat het kraakt en je er geen speld meer tussen kan krijgen. Dit is natuurlijk een beetje omslachtig.

In plaats van de mensen steeds dicht bij elkaar te leggen, kan je beter de luchtfoto nemen en die steeds verder uitvergrooten, zodat je steeds meer detail ziet.

Nu is het probleem dat hoe meer detail je ziet, hoe langer die kustlijn wordt. Dat is het verschil tussen een cirkel en een kustlijn. Een cirkel blijft een cirkel, hoe krachtig het vergrootglas ook is. Een kustlijn, echter, wordt steeds minder lijn, naarmate het vergrootglas meer detail laat zien.

Daarom bestaat de lengte van de kustlijn niet.

En als er nu nog iemand wil weten waarom M. de Jong naar de lengte van de kustlijn van Nederland vraagt, dan moet die M. de Jong daar zelf maar over doorzagen. Vraag hem maar wat een fractal is. Bij voorkeur op alle clubavonden.

Vier overheerlijke paprika recepten

De Nederlandse keuken is wereldberoemd. De hutspot, de stampot, de erwtensoep, de zuurkool, de rode kool, de witte kool, de groene kool en de boontjes met worst worden wijd en zijd geroemd vanwege hun eentonige smaak en onappetijtelijke voorkomen. Dit eten ligt ontegenzeggelijk ten grondslag aan ons glorieus verleden. Als Guus zijn jongens trakteert op onze eigen keuken, in plaats van al die pizza's voor de Italiaanse haantjes, de coke voor de boys van Ajax en de speed voor Patrick Kluivert, dan worden we in 1998 wereldkampioen.

Dag in dag uit uit Hollandse pot, daar word je hard van. Wat gaat er boven gekookte aardappeltjes, doperwten en een gehaktbal?

En wees eerlijk, wat is er nu goedkoper?

Een zak paprika's uit Venlo.

Een zak met eenentwintig paprika's kost in Venlo 5 gulden. Een kwartje 't stuk, en eenentwintig halen, twintig betalen. Die zak werd eerlijk verdeeld tussen de families Ruytenberg en Fokkink. Toen die twee de volgende week een partij moesten spelen, vingen omstanders de volgende conversatie op:

'Ik had toch rood, Ronald?'

'Nee Robbert, jij hebt groen.'

Eenentwintig paprika's, daar word je ook hard van.

Maandag, rode paprikadag: gevulde paprika's (vegetarisch)

Ingredienten.

3 rode paprika's

75 gram cottage cheese

1 theekop gesneden, gekookte groenten

(sperziebonen, wortels, bloemkool, erwten)

1 ui

1 groene peper

2 theelepels olie

zout

1. Snij het kapje van de paprika's eraf en verwijder de kern.
2. Verhit de olie en bak de ui 1 minuut.
3. Voeg de peper toe en bak 1/2 minuut.
4. Voeg toe de groenten, cottage cheese, zout en 2 minuten bakken.
5. Vul de paprika's met dit mengsel, eventueel met iets Garam Massala. In de oven op 200 graden gedurende 20 minuten.

Eet smakelijk!

Dinsdag, groene paprikadag: paprika chutney

Ingredienten

3 groene paprika's
1 rode peper
3 eetlepels kokos
2 theelepels olie
2 eetlepels witte linzen
1 lepel tamarindepasta
zout

1. Verhit de olie en bak de linzen en de rode peper gedurende 3 minuten.
2. Snij de paprika's en voeg toe met zout. Bak totdat het mengsel zacht wordt.
3. Het mengsel malen met kokos en tamarindepasta. Serveren met rijst.

Eet smakelijk!

Woensdag, gele paprikadag: paprika curry

Ingredienten

2 gele paprika's
1 aardappel
1 aubergine
1 theelepel Garam Massala
2 eetlepels kokos
2 theelepels olie
zout, kerrypoeder

1. Verhit de olie. Snij de groenten en de hele zoi bakken 15 minuten.
2. Voeg de kokos, zout, kerrypoeder en de Garam Massala toe.
3. Serveren met rijst.

Eet smakelijk!

Donderdag, paarse paprikadag: gevulde paprika's

Ingredienten

4 willekeurige paprika's
2 uien
350 g gehakt
40 g boter
2 teentjes knoflook
200 g mais
1/2 komkommer
200 g jong belegen kaas
1 reep Verkadechocolade
zout, peper, paprikapoeder

1. Snij het kapje van de paprika's eraf, het kontje mag ook. Verwijder de kern.
2. Bak de uien. Gooi het gehakt erbij. Lees de Prive en laat de zaak toch niet aanbranden. Voeg alles t/m de komkommer toe. In 15 minuten smoren.
3. Roer de helft van de kaas erdoor (dit is dus 100 gram), in stukjes gesneden. Op smaak brengen met zout, peper en paprikapoeder (paprikapoeder ???).
4. De paprika's vullen, de rest van de kaas erover leggen, en in de oven op 200 graden in 20 minuten gaar laten worden. Eet ondertussen de reep Verkadechocolade op.

Eet smakelijk!

Vrijdag: doet u mij maar een patatje oorlogdag

Ramya Ramaswamy en Robbert Fokkink

Het achttallentoernooi

Het 2e achttallentoernooi is wederom een succes geworden. Ondanks de problemen vooraf om voldoende teams en spelers bij elkaar te krijgen, was de dag zelf een mooi spektakel.

Omdat Hillegersberg op het laatste moment afhaakte ging de strijd tussen 5 teams.

Volmac kwam met een compleet 2e klasse team. Van Ivoren Toren was het gehele 1e (promotieklasse) aanwezig. Charlois-Europoort kwam maar met een paar spelers van het 1e (3e klasse), aangevuld met spelers uit het 2e en 3e en kon derhalve op voorhand niet tot de kanshebbers worden gerekend.

De 2 teams van Overschie bestonden uit een mix van spelers uit het 1e en 2e, aangevuld met spelers uit de lagere teams, wat buitenleden, 2 gastspelers van Schiebroek en 1 van Groenord.

Overschie 1 walste in de eerste ronden over de tegenstand heen en leek op weg naar de eindzege. De klad kwam erin toen men in de 3e ronde verloor van Overschie 2 ($4\frac{1}{2} - 3\frac{1}{2}$).

De ronde erna ging het helemaal fout tegen een ontzettend Ivoren Toren (7-1). Vanwege het oneven aantal teams was Overschie de laatste ronde vrij en eindigde daardoor op 15 punten.

Hierdoor was de tussenstand na de vierde ronde:

Ivoren Toren	15½	
Overschie 1	15	(uitgespeeld)
Overschie 2	13½	
Volmac	11½	
Charlois	8½	

Het programma voor de laatste ronde was:

Overschie 2	-	Volmac
Ivoren Toren	-	Charlois

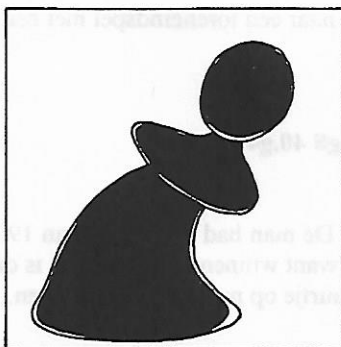
Het tot dusver slecht draaiende Charlois zorgde voor de verrassing door een voorsprong van 4 - 1 te nemen.

Terwijl Overschie 2 goed uit de startblokken kwam tegen Volmac ($2\frac{1}{2} - 1\frac{1}{2}$).

Uiteindelijk eindigde Ivoren Toren - Charlois op 4 - 4 en wist Overschie 2 (dat overigens alle wedstrijden won) Volmac te verslaan met 5 - 3, maar daarmee net 1 punt te kort kwam voor de eindzege.

Eindstand	Ivoren Toren	19½
	Overschie 2	18½
	Overschie 1	15
	Volmac	14½
	Charlois	12½

De topscorer van het toernooi werd Jelmer Hoeksma (Overschie 2) met 4 uit 4.

Ronald Verbeek

j'adoube

Mooi weer in Antwerpen

Woorden schieten tekort om alle mooie, goede en prachtige dingen op te noemen tijdens het schaaktoernooi in Antwerpen.

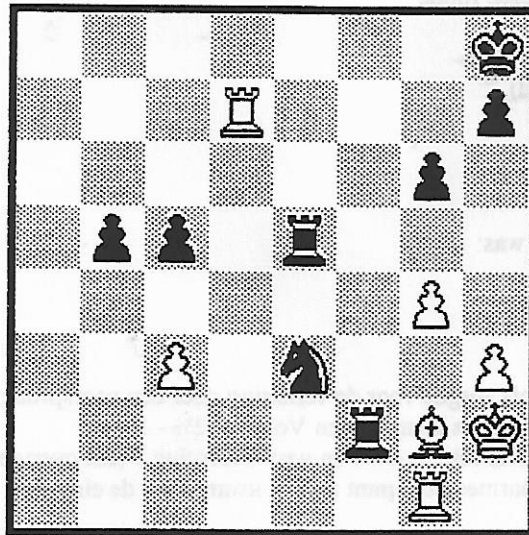
Toch maar een poging:

Behalve de goede sfeer en de werkelijk prachtige speelzaal en een uitstekende toernooiorganisatie, ook nog blikken vol Belgen met veel te hoge ratings, waren er natuurlijk ook aangename randverschijnselen als een goed hotel, op 1 kamer met Bothof (wat wil je nog meer !?), de vele uitstekende restaurants en het gezellige uitgaansleven.

Eigenlijk jammer dat er ook nog geschaakt moest worden.

De 1e partij speelde ik tegen een Belgische neef van Albert Segers (1963) en kwam goed weg met remise.

In de 2e partij kwam de volgende stelling op het bord:

Wit: Ronald Verbeek Zwart: G de Rooij (1979) Ned.

34.Kh2-g3 Tf2-c2 ?

Zwart had het beste kunnen afwikkelen met 34...Txd2 naar een toreneindspel met een gezonde pion meer.

35.Tg1-a1 !! Tc2xg2

Na 35... Te8 zou 36.Ta7 komen met remise.

36.Kg3-f3 Te5-e8

37.Ta1-a7 Te8-f8 38.Kf3-e4 Pe3-f5 39.Td7xh7 Kh8-g8 40.g4xf5

g6xf5 41.Ke4-f3 Tg2-g6 en remise.

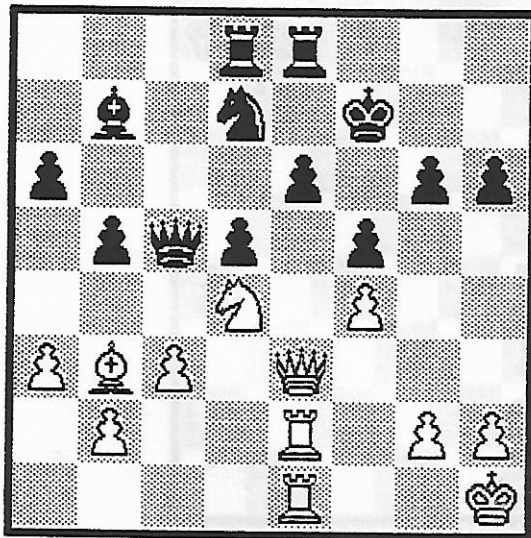
In de 3e ronde kreeg ik gelukkig weer een Belg tegen. De man had een rating van 1907, maar kon er geen pepernoot van. Het enige leuke was, behalve het punt (want winnen is altijd leuk) is dat hij op een gegeven moment zijn eigen stelling zo zat was dat hij een half uurtje op mijn stoel ging zitten.

De 4e partij ging verloren tegen een Belg (1968).

Een historisch dieptepunt. (1e nul tegen een Belg)

De 5e ronde zou een makkie worden, een Belg met een lage rating.

In de opening won ik al snel een pion, maar viel ik, geveld door het Antwerpse nachtleven, spontaan in slaap en werd pas weer in de volgende stelling wakker:

Wit is aan zet en zwart staat niet echt geweldig meer.

Winnend is 35.Pxe6,Dxe3 36.Pxd8+,Txd8 37.Txe3 met een kwal meer.

Maar gelukkig volgde er:

35.De3-h3 Pd7-f6 ! 36.Te2xe6 ?!

Beter is 36.Pxe6,Txe6 37.Txe6,Pe4 38.Txe4,fxe4 39.Txe4 met een pion meer.

36... Pf6-e4 37.Dh3xh6 Te8xe6

38.Dh6-h7+

Niet 38.Pxe6 vanwege 38...Pf2+ 39.Kg1,Ph3++ 40.Kh1,Dg1+ 41.Txg1,Pf2 mat

(Bekend, maar wel leuk)

38... Kf7-f6 39.Dh7-h4+ Kf6-f7 40.Dh4xd8 ??

Hij had genoeg moeten nemen met remise door zetherhaling.

40... Pe4-f2+ 41.Kh1-g1 Te6xe1+ 42.Kg1xf2 Dc5-e7 43.Lb3xd5+ Lb7xd5

44.Dd8xd5+ Kf7-g7 45.Pd4-f3 De7-e3+ 46.Kf2-g3 Te1-e2

Dreigt Df2+ met mat in weinig.

47.Dd5-d4 De3xd4 en de rest was eenvoudig.

De 6e partij was de mooiste.

Wit: RV Zwart: J P Lemaire (1964) Fr.

1.e2-e4 Pg8-f6 2.e4-e5 Pf6-d5 3.d2-d4 d7-d6 4.c2-c4 Pd5-b6

5.f2-f4 d6xe5 6.f4xe5 c7-c5 7.d4-d5 g7-g6 8.Lf1-e2

Vooraf niet 8.Pf3 vanwege Lg4

8... Lf8-g7 9.Lc1-f4 O-O 10.Pb1-c3 Lc8-f5 11.Le2-d3 Lf5xd3 12.Dd1xd3

Pb8-d7 13.Pg1-f3 e7-e6 14.O-O f7-f6 15.d5xe6 f6xe5

16.Lf4-g5 ! Pd7-f6

Op 16... Txf3 volgt 17.Dxf3,Dxg5 18.Df7+ en wint

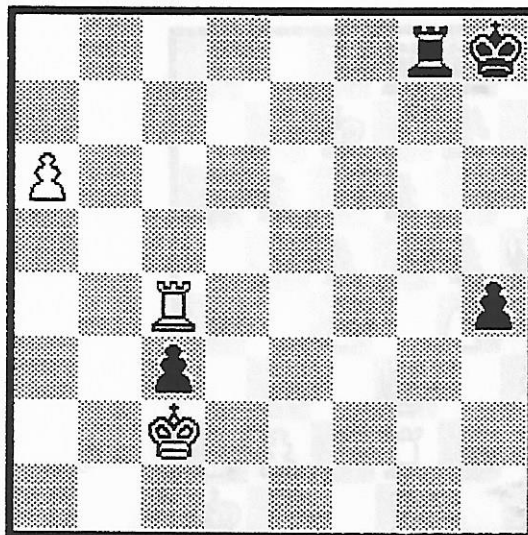
17.Dd3xd8 Tf8xd8 18.Pf3xe5 Pf6-e8

19.Lg5xd8 Lg7xe5 20.e6-e7

en 1-0 na nog wat onnodige zetten van zwart.

In de 7e ronde begon het tegen te zitten en gaf ik de volgende stelling op knullige wijze uit handen:

Wit: G Bischof (2107) Ned. Zwart: RV

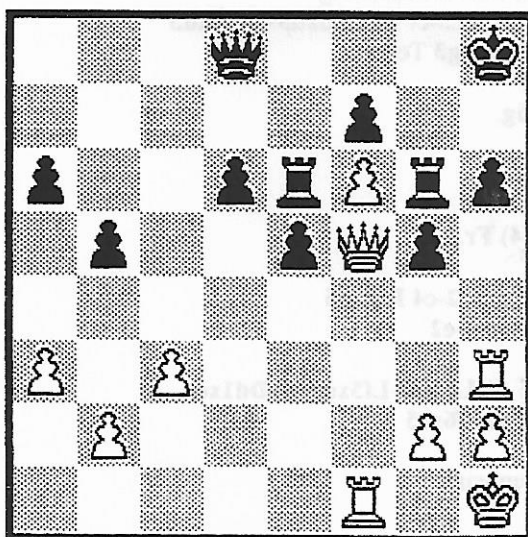
63...h4-h3 ??

Verliest onmiddellijk. Na 63... Ta8 64.Txh4+,Kg7 65.Ta4,Kf7 66.Kxc3,Ke7 67.Kc4,Kd7 68.Kc5,Kc7 is het remise.

64.Tc4-h4+ Kh8-g7 65.Th4-g4+ Kg7-h7 66.Tg4xg8
h3-h2 67.a6-a7 h2-h1D 68.a7-a8D Dh1-h2+ 69.Tg8-g2
1-0

In de 8e ronde gaf ik in de opening een pion cadeau, maar kreeg toch wat kansen.

Wit: RV Zwart: R Lanoye (1982) Belg.

Stelling na 35...Tg6

35.Df5xg6 f7xg6 36.Th3xh6+ Kh8-g8 37.f6-f7+ Kg8-g7 38.f7-f8D+
Dd8xf8 39.Tf1xf8,Kg7xf8

Leuk uitgerekend, maar ondanks de dubbelpion waarschijnlijk toch verloren.

De 9e ronde (10.00 uur) was er één om snel te vergeten. Zonder ontbijt en met een klein slaapttekort tegen een waanzinnige Roemeen spelen is geen pretje.

Ronald Verbeek

In oude fouten vervallen...

het schaakleven

Doen we allemaal wel eens, maar prettig is het niet. Het lijkt erop dat je nooit iets leert en je dezelfde patzer van een paar jaar geleden gebleven bent.

Even had ik de hoop dat ik nu eens echt goed ging schaken, geen miezerige pionnetjes pakken maar, naar het voorbeeld van Capablanca: " **Positions come first, material next !**"

Hetgeen overigens iets anders is dan gambieten spelen of met offers een koningsstelling slopen.

Helaas, de afgelopen paar KNSB-wedstrijden ging het weer zoals het jarenlang gegaan is: niet het grote overzicht leidend tot creatieve concepten maar 'houtjesschuiverij' van de laagste soort.

Een paar keiharde nullen waren mijn straf.

Dit seizoen ben ik met 0 uit 2 de KNSB begonnen; een slechtere start heb ik nog nooit gehad !

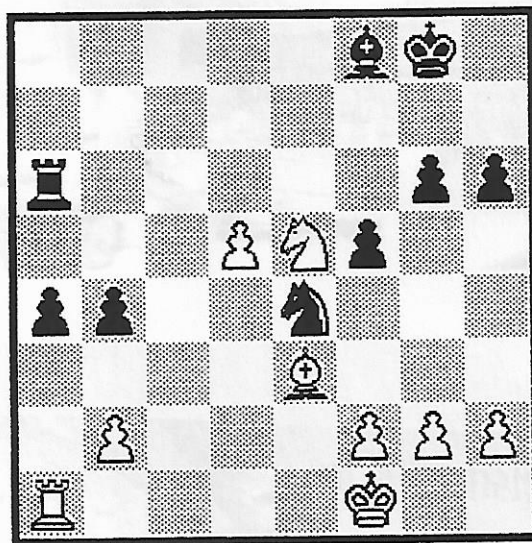
Een gegeven dat tot nadenken stemt, hoe komt dat en, minstens zo belangrijk, wat doe ik eraan ?

Als een waanzinnige op winst gaan spelen is nooit mijn stijl geweest, dat laat ik aan anderen over.

Duidelijk moge zijn dat mijn zelfvertrouwen danig geslonken was en, alvorens weer aan de lopende band punten te gaan scoren, diende eerst dit vertrouwen in de eigen schaakkracht hersteld te worden.

Dat zoiets niet van de ene op de andere dag gebeurd bewijst mijn partij uit de 3e KNSB ronde tegen Venlo:

Wit: J Selten Zwart: R Ruytenberg

Stelling na de 29e zet van wit.

Deze stelling komt voort uit een ruilverant van het Konings-Indisch. Dat is zo'n variant waarmee je op moet passen. Wit houdt een klein maar blijvend voordeeltje en zwart moet constant oppassen om niet in een slecht eindspel terecht te komen.

Gelukkig (?) heeft Johan Quist deze variant een tijd gespeeld en daardoor (en door wat nullen met snelschaken) weet ik hoe zwart dit dient aan te pakken.

Je moet je met zwart instellen op een langdurig streven naar gelijk spel, want dat is zo'n beetje het maximum wat erin zit. Nu geldt dat ook voor wit; als zwart zich rustig houdt en geen gekke dingen doet zit er voor wit ook niet meer dan remise in. (Tenzij je van Heste heet natuurlijk !?)

Insiders weten nu meteen wat ik bedoel, maar niet iedereen is een insider. (Hoezo open deuren ?)